

Svlékání, potichu se příroda svléká  
když lístečky s krajkovím vítr jí unáší  
půjde spát

Svlékání, jak cudně se příroda svléká  
a stromoví krásných těl v průsvitných košilích  
půjde už spát

Procházím holou cestou, osekanou  
procházím krajinou rozjímání  
tam, kde dříve stromy planou  
oči planou naprostým vzájemným oklamáním  
muž jde se ženou

Z lásky zbylo jen pár slzí do kornoutu  
vrzavá postýlko malovaná  
svlékání je světlem, světlem tmavých koutů  
povídej, prozrad' tmo, s kým jsi vdaná  
muž jde se ženou

Lásko sbohem, tak to řekne muž  
lásko sbohem, zajedno nejsme už  
lásko sbohem, zvyk se z tebe stal  
lásko sbohem, co my dva můžem dál

Chudý viník hledá sílu znovu začít  
jazyk se za srdcem jemně belhá  
muž se ženou, se svou láskou poraněnou  
zkoušejí, chce se jim dál už nelhat  
muž jde se ženou

Lásko sbohem, tak to řekne muž  
lásko sbohem, zajedno nejsme už  
lásko sbohem, zvyk se z tebe stal  
lásko sbohem, co my dva můžem dál

Svlékání, jak cudně se příroda svléká  
a stromoví krásných těl v průsvitných košilích  
půjde už spát